

[Alfred Jensen.]

om man ikke her kan fastslå, at de, som udnytter de muligheder, der er i lovforslaget for at komme i besiddelse af penge, bliver behandlet skattemæssigt bedre end den person, jeg lige omtalte. Jeg har den opfattelse, at når det drejer sig om mindre-bemidlede, må det faktisk overlades til dem selv at afgøre, om de ønsker et sådant beløb afskrevet på skyldig skat, eller om de vil have pengene udbetalt. Jeg mener ikke, at man heraf kan drage den konklusion, som finansministeren drog ved det omtalte lovforslags behandling, at man dermed overlod til borgerne selv at bestemme, om de ville betale skat eller ej. Her drejer det sig om penge, man efter lovgivningen har fået pligt til at opspare, og derfor forekommer det mig, at så må man også udbetale de penge til vedkommende skatteydere, selv om de i mellemtiden skulle være kommet i den pinlige situation, at de ikke har kunnet betale deres skat.

Jeg anbefaler, at man i udvalget ser på dette spørgsmål og når frem til en tilfredsstillende løsning; men i øvrigt tilsiger jeg en velvillig behandling af lovforslaget.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke for den, jeg tror næsten, jeg kan sige almindelige tilslutning til dette lovforslag.

Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen ville overveje sagen velvilligt, og at det ærede medlem hr. Poul Møller for så vidt ville medvirke; jeg håber, der kan lægges tryk på dette „medvirke“. Vi skulle gerne have loven igennem forholdsvis hurtigt, for at konverteringen kan finde sted i år, og jeg skal i udvalget søge et par af de spørgsmål, her er rejst, nærmere oplyst.

Der har været talt om, hvorvidt det var rimeligt at påtvinge folk en præmieobligation. Når vi har valgt præmieobligationsformen for beløb under 500 kr. og for den del af beløbene, der overstiger et tal, som ikke er deleligt med 500, skyldes det, at vi

ikke har fundet det praktisk at udstede en almindelig statsobligation af en størrelse, der er mindre end 500 kr. Jeg vil også understrege, at ingen hindrer dem, der modtager præmieobligationer, i at sælge dem, supplere salgsbeløbene op og derefter købe almindelige statsobligationer.

Det ærede medlem hr. Axel Sørensen rejste det spørgsmål, om man ved hjælp af renten kunne supplere op, så man kom til et beløb, der var deleligt med 500, og så få statsobligationer. Det kan vi se på i udvalget. Staten kan altid kun være glad for, at folk køber obligationer; hvis nogle vil anvende renteudbetalingen til køb af statsobligationer, kan vi kun være tilfredse dermed.

Endvidere har man rejst spørgsmålet om overflytningen fra nationalbankens ene konto til den anden og spurgt, om det var rimeligt, at den fandt sted nu, og hvornår det skulle ske. Jeg har aldrig lagt skjul på, at jeg betragter dette bogholderi som noget ganske formelt, som ikke kan hidse mig op til nogen større diskussion. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Poul Møller, at det ville være urimeligt, om provenuet af almindelige statslån skulle stå på en særlig konto i nationalbanken; det gør provenuet af andre statslån ikke, men også det tænker jeg vi kan komme til en ordning med i udvalget.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen spurgte, analogt med hvad der er nævnt om indløsningen af sparebeviser, om der kunne finde modregning sted over for skyldige skattebeløb. Det kan der ikke direkte, al den stund beløbet udbetales af banker og sparekasser, der ikke opkræver skatter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.